

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1028
van **WARD KENNES**
datum: 19 september 2017

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Drinkwater - Onderscheid in tarieven voor sociale voorzieningen

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5/02/ 2016 'houdende tariefregulering van de integrale drinkwaterfactuur' legt de waterprijs voor particulieren vast. Dit tarief geldt echter niet voor scholen, woonzorgcentra en bedrijven. Voor scholen en woonzorgcentra wordt het tarief bepaald door het gemeentebestuur bij besluit.

De gemeentebesturen zelf genieten van een voorkeurtarief voor de waterlevering door de intercommunale waarbij ze zijn aangesloten. Dit voorkeurtarief wordt ook doorgetrokken naar de gemeentelijke instellingen zodat het watertarief in de meeste gemeenten en steden lager ligt voor gemeentelijke instellingen en vzw's in de sectoren onderwijs en zorg dan voor identieke instellingen met eenzelfde taakstelling die niet afhangen van een gemeentebestuur.

Zo wordt er voor scholen een onderscheid gemaakt tussen middelbare scholen en basisscholen van het katholiek en gemeenschapsonderwijs enerzijds en middelbare en basisscholen van het gemeentelijke net.

1. Werd dit probleem van concurrentie scheeftrekking reeds eerder onder de aandacht gebracht van de minister of haar administratie?
2. Kan de minister een overzicht bezorgen van de verschillende tarieven die worden aangerekend voor waterverbruik door gemeentelijke instellingen enerzijds en niet-gemeentelijke instellingen met eenzelfde opdracht anderzijds?
3. Achten de Vlaamse overheid het verdedigbaar dat lokale overheden verschillende tarieven kunnen vastleggen voor voorzieningen met een sociaal doel zoals scholen, woonzorgcentra en ziekenhuizen naargelang zij in een vzw-vorm georganiseerd zijn dan wel een gemeentelijke/stedelijke instelling zijn?

ANTWOORD

op vraag nr. 1028 van 19 september 2017

van **WARD KENNES**

1. De tarieven voor de doorrekening van de kosten voor drinkwatervoorziening zijn vanaf 2017 vastgelegd met een nieuwe tariefreguleringsmethode. Met deze methode worden de maximumtarieven vastgelegd die de watermaatschappijen kunnen toepassen voor de berekening van de drinkwatercomponent van de integrale waterfactuur. Het betreft maximumtarieven. Of dan wel welke lagere tarieven specifiek toegepast worden, is een beslissing en de verantwoordelijkheid van elk van de watermaatschappijen.
2. I.W.V.B kent aan één gemeente, namelijk Beersel, een eigen tarief toe dat van toepassing is voor alle gemeentegebouwen. Water-link staat aan haar vennoten een korting toe die alleen geldt voor het effectief waterverbruik van de deelnemende gemeenten, hun OCMW 's en de entiteiten die hieraan zijn verbonden. Alle andere drinkwatermaatschappijen kennen geen kortingen toe aan de gemeentelijke instellingen voor sociale voorzieningen.
3. Het antwoord op deze vraag gaat ruimer dan mijn bevoegdheidsdomein.